

Sygn. akt IV P 142/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Ławnicy: Barbara Pilarska, Irena Mroczek

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 08 maja 2019 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w K.

o ustalenie istnienia stosunku pracy

I. powództwo oddala,

II. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa,

III. nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Barbara Pilarska SSR Anna Staszkiwicz Irena Mroczek

Sygn. akt IV P 142/18

UZASADNIENIE

Powód A. S. w pozwie wniesionym przeciwko (...) Sp. z o.o. w K. wniósł o przekształcenie umowy zlecenie w umowę o pracę. W uzasadnieniu wskazał, że został przyjęty na umowę zlecenie w okresie od 21.06.2018 r. do 31.12.2018 r., na stanowisko związane z utrzymaniem czystości na terenie Galerii (...) oraz parkingów. Pracował na dwie zmiany, po 8 godzin dziennie, a koordynator odliczał 1 godzinę za przerwę na śniadanie i palenie papierosów. Na rachunkach, które otrzymywał, była wskazana tylko kwota brutto, ilość przepracowanych godzin w miesiącu i stawka za godzinę. Powód wskazał, że był zatrudniony bez żadnych badań lekarskich. Od lipca był zatrudniony na innym stanowisku i pracował w godzinach od 11.00. do 19.00. W dniu 31.08.2018 r. zmarła matka powoda. Powrócił do pracy 10.09.2018 r., a 13.09.2018 r. otrzymał od koordynatora wypowiedzenie umowy zlecenia, który stwierdził ponadto, że za jeden dzień pracy nie wypłaci mu wynagrodzenia. Powód wskazał, że pozwana firma bazuje na niewiedzy osób przyjmujących się do pracy, a w umowie zlecenie są kruczki, które trudno dostrzec.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) Sp. z o.o. w K., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o odrzucenie pozwu, a w przypadku nie uwzględnienia tego wniosku, o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów postępowania i zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła zarzut niewłaściwości drogi sądowej, albowiem w umowie zlecenia strony zobowiązały się poddawać ewentualne spory wynikające z zawartej umowy pod rozstrzygnięcie sądu polubownego. Jednocześnie strona pozwana podniosła, że powództwo jest bezzasadne. Zaprzeczyła twierdzeniom pozwu, jakoby

strony łączył stosunek pracy. Pomiedzy stronami istniał stosunek cywilnoprawny w związku z zawarciem w dniu 21.06.2018 r. umowy zlecenia na czas określony do 31.12.2018 r. W ramach umowy powód świadczył usługi związane z utrzymaniem czystości Galerii (...) w J.. W dniu 26.07.2018 r. strony rozszerzyły zakres świadczonych usług o dopychanie wózków klientowskich. Umowa została rozwiązana w dniu 13.09.2018 r. Powód wykonywał zleczone mu usługi jedynie w wybrane dni w czerwcu, lipcu i sierpniu 2018 r. Posiadał on znaczną swobodę w podejmowaniu decyzji o ilości dni i godzin świadczenia usługi. Strona pozwana podniosła, że strony dysponują swobodą wyboru typu umowy, jaka będzie regulować ich wzajemne stosunki. Przedstawiciel strony pozwanej przedstawia kandydatowi do zatrudnienia różnice występujące pomiędzy pracowniczą i niepracowniczą formą świadczenia usług. Decyzja o wyborze formy zatrudnienia podejmowana jest na zasadzie swobody umów przez obie strony stosunku prawnego. Analiza postanowień oraz sposobu wykonywania umowy zlecenia łączącej strony wskazuje jednoznacznie, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 22 § 1 kp. Powód, wykonując swoje zadania, działał samodzielnie i nie można mówić o podległości pracowniczej. Nie wystąpił konieczny dla umowy o pracę stosunek podporządkowania.

Postanowieniem z dnia 17.01.2019 r. Sąd odmówił wnioskowi strony pozwanej o odrzucenie pozwu.

Na rozprawie w dniu 17.04.2019 r. powód oświadczył, że wystąpił z pozwem o ustalenie istnienia stosunku pracy, bo nie zgadza się z tym, że nie został powiadomiony o tym, że zostaje z nim rozwiązana umowa z wyprzedzeniem 7-dniowym, ale nastąpiło to w tym samym dniu. Oświadczył również, że codziennie były mu potrącane pewne kwoty za wyjście na śniadanie i z tym też się nie zgadza. Nie zostały mu wypłacone pieniądze za 10.09.2018 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jest bezsporne, że w dniu 21.06.2018 r. A. S. podpisał z (...) Sp. z o.o. w K. umowę zlecenie, która miała obowiązywać od 31.12.2018 r.

Na podstawie tej umowy A. S. zobowiązał się do świadczenia usług związanych z utrzymaniem czystości w Galerii (...) w J.. Strony ustaliły stawkę za godzinę w wysokości 13,70 zł brutto. W § 10 umowy strony ustaliły ponadto, że każda z nich jest uprawniona do jednostronnego rozwiązania umowy bez okresów wypowiedzenia z uprzedzeniem 3 - dniowym.

Dowód: kopia umowy zlecenia k. 48-51;

W dniu 26.07.2018 r. A. S. i spółka (...) rozszerzyły zakres świadczonych usług o dopychanie wózków klientowskich w sklepie (...).

Dowód: kopia zmiany warunków umowy zlecenia k. 55;

W dniu 13.09.2018 r. spółka (...) rozwiązała w całości umowę zlecenia zawartą z A. S. z tym dniem.

Dowód: kopia rozwiązania umowy zlecenia k. 56;

Jest bezsporne, że A. S. świadczył usługi w czerwcu, lipcu i sierpniu 2018 r. i za te miesiące zostało mu wypłacone wynagrodzenie.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód dochodził w niniejszym postępowaniu ustalenia istnienia stosunku pracy łączącego go ze stroną pozwaną w okresie od 21.06.2018 r. do 13.09.2018 r.

Należy podkreślić, że zatrudnienie może się odbywać na podstawie stosunku cywilnoprawnego, jak i stosunku pracy. Zasadnicze znaczenie przy ocenie charakteru zawartej umowy ma zgodna wola stron.

Roszczenie powoda znajdowało oparcie w treści art. 189 kpc, zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

W pierwszej kolejności należało zatem ustalić, czy powód miał interes prawny, aby domagać się ustalenia istnienia stosunku pracy.

„Materialnoprawną przesłanką powództwa o ustalenie jest interes prawny powoda. Uznaje się, że interes prawny zachodzi wówczas, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości (wyr. SN z 18.6.2009 r., II CSK 33/09, OSNC 2010, Nr B, poz. 47). Interes prawny zachodzi zatem wówczas, gdy istnieje niepewność danego prawa lub stosunku prawnego, zarówno z przyczyn faktycznych, jak i prawnych.” (patrz: Kodeks postępowania cywilnego, komentarz, pod red. prof. dr hab. Elwiry Marszałkowskiej – Krześ, wydanie 2019 r., znajdujący się w systemie Legalis).

Interes prawny stanowi przesłankę merytoryczną powództwa o ustalenie, zatem brak interesu prawnego prowadzi do oddalenia powództwa, a nie do odrzucenia pozwu. Powód powinien w pozwie wykazać swój interes prawny w ustaleniu stosunku prawnego lub prawa. Interes prawny, jako materialnoprawna przesłanka roszczenia przewidzianego w art. 189 KPC, jest kategorią obiektywną i musi być wykazany przez powoda.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie powód nie wykazał interesu prawnego w dochodzeniu ustalenia istnienia stosunku pracy. Wskazując na rozprawie w dniu 17.04.2019 r. przyczyny wystąpienia z tego rodzaju powództwem powód oświadczył, że nie zgadza się ze sposobem rozwiązania umowy, sprzecznym z zapisami umowy zlecenie oraz rozliczeniem dokonany przez stronę pozwaną. Należy jednak wskazać, że powód ma możliwość kwestionowania tych okoliczności w postępowaniu sądowym dotyczącym wykonania i rozwiązania umowy zlecenia, przy czym sąd pracy nie jest właściwy do rozpoznawania tego rodzaju spraw. Nie jest to bowiem sprawa z zakresu prawa pracy w rozumieniu art. 476 § 1 kpc, lecz sprawa z zakresu prawa cywilnego.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne.

Orzekając o kosztach procesu, w tym kosztach zastępstwa procesowego Sąd oparł się na przepisie art. 102 kpc, według którego w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Z ustaleń Sądu wynika, że powód jest osobą bezrobotną i utrzymuje się ze świadczeń wypłacanych przez pomoc społeczną.